

som den engelske Befolkning ved Valget fejede ud af engelsk Politik som fjendtlig mod Englands almindelige Befolkning. Jeg skulde tro, at den danske Befolkning ikke vil være mindre vaagen overfor Forsøg paa at indsmugle en Skattepolitik af den Art.

Hvad vil dette Forslag betyde for Erhvervene? Ja, et af Erhvervene har ladet høre fra sig, nemlig Handelen. Gennem en fremtrædende Repræsentant har Handelen taget Afstand fra Tanken om Opkrævning af Tolden i Guld. Handelen skal ikke nyde noget, og det er fuldt forstaaeligt, for jeg tror, man tør sige, at for Handelen vilde dette Forslags Gennemførelse blive overordentlig skæbnsvanger. Al Told er selvfølgelig i sig selv fjendtlig mod Handelsstanden. Tolden, der giver mindre Omsætning, volder Handelsstanden overordentlig Gene. Derfor har Forholdet i Tidens Løb ofte været det her i Landet, at Handelsstandens Mænd var Frihandelsmænd, og naar de senere Aar maaske har vist, at adskillige af dem ikke længere er det, har jeg den Opfattelse, at det staar i Forbindelse med, at de paagældende har haft Industriinteresser blandet ind i deres Handelsinteresser paa en saadan Maade, at de første Interesser er blevet de afgørende. Men er nu Tolden i sig selv fjendtlig imod Handelsstanden, saa er det selvfølgelig endnu værre, naar Grundlaget for Toldberegningen baade er varierende og usikkert. Handelen har i de sidste 3 Aar ydet overordentlig Modstand imod Værditolden, efter min Mening overdreven Modstand. Men jeg maa sige, at naar Tolden i mangfoldige Tilfælde baade skal variere med Værens Pris og endvidere med Kronens Værdi, tror ogsaa jeg, at det bliver for meget for Handelsstanden. Værditoldens Størrelse kender Handelsmanden dog, naar han disponerer, men ved at indføre en Guld-told vil der komme et fuldkommen ukendt Moment ind for den handlende i Dispositionsjeblikket. Det vil selvfølgelig ogsaa være overordentlig betænkeligt med Hensyn til Kreditoplæggets Funktion her i Danmark. Handelsstanden har jo navnlig talt om Værditoldens Vanskeligheder for Kreditoplag. Jeg er af den Opfattelse, at disse Vanskeligheder kan overvindes, men naar man yderligere forøger dem i saa stort Omfang, som dette Forslag vil medføre, forstaar jeg meget vel, at Handelens Mænd ryster paa Hovedet.

Det synes mig for øvrigt humoristisk, at det ærede Medlem Hr. Drachmann efter at have mødt Modstand i Handelsstanden mod Guld-toldens Indførelse offent-

ligt har sagt omtrent saaledes til Handelsstandens Mænd her i Byen: Hvor kan I dog tro, at det konservative Folkeparti vil Handelen noget ondt? Er det ikke os, der har staaet ved Handelens Side i de sidste Aar og har rejst et Værn imod Værditoldens Gennemførelse? Sandheden her er jo den, at det konservative Folkepartis Stilling til Værditolden til enhver Tid er blevet indtaget nøjagtigt efter Hensyn til Storindustriens Interesser, men ikke til Handelens. De Konservative har fra gammel Tid været Tilhængere af Vægt-tolden, den gav størst Beskyttelse for de grove Varer og derigennem for den indenlandske Industri, som væsentlig fremstillede grove Varer. Da saa den mægtige Prisstigning kom, og Vægttoldsatserne derved blev forholdsvis mindre, tabte det konservative Folkeparti pludselig sin Interesse for Vægttolden; Værditolden vilde under Prisstigningen rumme Muligheder for langt større Beskyttelse, og i 1920 udtalte det konservative Folkepartis Landsmøde: „Tiden er nu inde til at tage under grundig Overvejelse, i hvor stort Omfang Vægttold kan afløses af Værditold.“ Det ærede Medlem Hr. Korsgaard proklamerede, at det konservative Folkeparti havde foretaget en Kursændring bort fra Vægttolden henimod Værditolden. Da tænkte det konservative Folkeparti slet ikke paa at beskytte Handelsstanden imod Værditolden. Men da saa Pristallet kom, svandt Interessen for Værditolden atter; Industrien var nu ikke saa stærkt interesseret i den mere, og nu optraadte Partiet atter som Beskytter af Handelsstanden med Hensyn til Værditolden. Det forhindrede dog ikke, at man af industribeskyttelsesmæssige Grunde forcerede den uhyre høje Værdibeskatning af de saakaldte Luksusvarer frem. Men her er det i Virkeligheden, de store Vanskeligheder for Handelsstanden er kommet, fordi Satserne her er saa overordentlig høje, og fordi Toldinteressen derfor er saa overordentlig stor baade for Statskassen og den enkelte handlende. Nu foreslaar man altsaa at bygge Guld-told ovenpaa Luksus-tolden, og dette vil gøre Toldformaliteterne fuldkommen utaalnelige for Handelsstanden. Jeg tror, de Herrer skulde vænne sig af med at fremstille sig som Handelsstandens Beskyttere overfor Toldlovgivningens Uret og Vilkaarlighed. Handelens Interesser i Toldlovgivningen er paa de Omraader, hvor Toldfrihed ikke kan gennemføres, en let overskuelig Toldtarif med faa og lave Toldsatser efter hollandsk Mønster, men en Toldpolitik, der fører derhen, kan aldrig